

TISÍCE DROBNOSTÍ *VE VŠEDNÍM DNI*

Nedávno jsem jel z práce domů a přemýšlel jsem, co všechno musí každý normální člověk denně zvládat. Jsou to „tisíce“ drobností, propletené s dalšími jinými „tisíci“ drobnostmi. Připadlo mi to, jako bych měl paralelně rozehráno velké množství šachových partií a u každé mi tikají hodiny. Přičemž některé z těch partií jsou důležitější, jiné vůbec. Některé se zdají být naléhavé a veledůležité, ale ve skutečnosti vůbec nespěchají; naopak jiné jsou již zanedbané. Možná ten pocit znáte. Někdy opravdu netušíte, co dřív, co počká a co už ne, co je důležité a co ne, co opravdu hoří a co se jen tak tváří...

Jistě - vše je otázka priorit, jak se dnes říká. Je třeba si věci umět uspořádat, umět pravidelně poodstoupit a zvážit, co dřív, co později a co vůbec ne. Přitom ale stejně nevidíme moc dopředu, nevíme, co se jak vyvine.

Jako křesťané máme ale jednu výhodu. Nevidíme sice moc dopředu, natož „za roh“, ale známe se s Tím, který „za roh“ vidí. On nejenže zná souvislosti, ale zná i nás. A záleží mu na nás!

Proto je dobré každý den znovu obrátit svůj pohled k Tomu, který vidí v souvislostech. Vzávat ho, odevzdávat mu své radosti, starosti, úspěchy i neúspěchy a prosit ho o vedení svého každodenního života. Papež František nedávno při setkání se skauty řekl: „Člověku hrozí, že zbloudí, ztratí schopnost vzhlížet k horizontu a vnímat přítomnost Boha. Opravdová buzola pro náš život je srdce, jež se orientuje smyslem pro Boha.“

Nechme se jím tedy vést, vždyť on vstoupil do našeho nejobyčejnějšího života. Právě tam chce vnášet svůj Pokoj, který nám svět nemůže dát, ani vzít.

**NEVIDÍME „ZA ROH“,
ALE ZNÁME SE S TÍM,
KTERÝ „ZA ROH“ VIDÍ.
PROTO JE DOBRÉ
K NĚMU PRAVIDELNĚ
VZHLÍŽET...**